Royo (ANC): 'Em vaig quedar astorat veient que entre partits i entitats la paraula 'independència' no era de prou consens'

L'Ajuntament de Sant Cugat va retirar la pancarta de suport als presos de l'1-O a finals de juny i, des de llavors, no en penja cap amb missatge sobiranista. El coordinador de l'ANC, Royo, lamenta que en una reunió amb partits i entitats no s'arribés a cap acord perquè la paraula 'independència' no és de 'prou consens'. Per la seva banda, el president d'Òmnium Cultural, Jaume Angerri, posa la pilota a la teulada dels polítics perquè 'exerceixin el seu paper' com a 'expressió d'una voluntat ciutadana'. En una entrevista amb Cugat Mèdia, els representants de les dues principals entitats sobiranistes de Sant Cugat fan la prèvia de la Diada Nacional de Catalunya i reflexionen sobre l'estat de salut de l'independentisme.

- Com esteu d'ànims, sobretot tenint en compte la situació sanitària?
Jaume Angerri (J.A.): Som molt conscients del patiment que s'ha viscut durant tot aquest temps en moltes persones, per pèrdues de persones estimades, per patir la malaltia. No hem superat ni de bon tros el que ha significat la problemàtica sanitària. També som conscients que la Covid-19 ha endurit les condicions econòmiques i socials de molta gent, hi ha una bretxa de desigualtats que hem de ser capaços de corregir. Estem esperançats que la millora sanitària faci reprendre l'activitat i puguem superar aquesta gran crisi sanitària, social i econòmica. En el nostre cas, ens tornarem a mobilitzar perquè creiem que la millor manera de superar-ho és superant el conflicte polític amb Espanya.

- Durant la pandèmia, ni ANC ni Òmnium han aturat la maquinària. Però de cara al carrer, aquest curs toca tornar a mobilitzar-se.
Artur Royo (A.R.): Sí, aquesta manifestació de l'Onze de Setembre és el primer gran acte després de la Covid-19. Hem de demostrar que no hi ha massa entitats, ni aquí ni a Europa, capaces de tirar endavant un acte d'aquestes característiques.

Crec que estem com el 2010, en aquella manifestació on la ciutadania va cridar als polítics, que no ens feien cas. Crec que pot passar una cosa semblant.

- A més, des del Govern ja han dit que hi assistiran.
A.R.: En aquest moment els papers al govern són diferents dels de 2010, però la gent està molt farta de com està d'anar la cosa. Els ciutadans van un cantó i els polítics per un altre. Això, si no ho arreglem, no és culpa d'Espanya ni dels altres, sinó culpa nostra.

- Aquest desencís es respira entre les files de l'ANC i Òmnium?
A.R.: Sí, per suposat. Jo estic convençut que hi ha molta gent que pensa així i que estaria disposada a donar un cop sobre la taula per dir "ja n'hi ha prou".

- I quin nivell de mobilització s'espera aquesta Diada?

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/155325.html

Copyright 2024 Cugat.cat

A.R.: És complicat pel tema de la Covid-19. Tres, quatre anys enrere portàvem entre vuit i 10 autocars de gent cap a Barcelona. Aquest any no en portem cap perquè només hem tingut una petició. La gent encara té por de pujar a un autocar amb una quarantena de persones, encara que sigui només mitja hora. Els hi fa respecte. Pel que fa als Ferrocarrils, el mateix; l'11 de setembre acostumen a anar plens a vessar. La gent de certes edats renuncia a anar-hi per això.

- Arribem a la Diada amb els indults executats i amb el debat al voltant de la taula de diàleg. Quina anàlisi feu de la situació?
J.A.: Sovint no som prou conscients de la força que tenim internacionalment. El moviment ciutadà per l'autodeterminació ha posat de manifest que l'Estat espanyol és un estat en crisi. No és només un estat en crisi econòmica, sinó que també les estructures estan caduques: el Tribunal Suprem porta tres anys de mandat caducat per un conflicte entre els partits. A més, el Suprem ha decidit com interpreta les lleis i dona instruccions en jutjats inferiors per fer la repressió contra la llibertat nacional de Catalunya. Diferents instàncies de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil actuen a Catalunya com a forces d'ocupació. A més, quan hi ha eleccions t'adones de com pensa la majoria de les persones que porten aquests uniformes. Només cal veure les meses electorals on estan ubicades aquestes instal·lacions i són vots d'ultradreta. Tenim un estat i unes institucions en contra. És molt difícil que aquesta situació de causa contra Catalunya es pugui resoldre en una taula de negociació si no es reconeix abans el conflicte nacional.

A.R.: Espanya s'ha pensat que amb els indults el tema ja està solucionat. Pensen que han mogut fitxa i que ara ens toca a nosaltres i que això vol dir que hem de baixar del burro. Els polítics, que tenen la cadira molt enganxada al cul, potser sí que tiren per aquí, però el poble no oblidarà el que va passar l'U d'Octubre. Si això ho ha d'arreglar algú, serà el poble.

- En quin estat de forma es troba d'independentisme santcugatenc?
A.R.: Estem tornant a arrencar. Tornem a sortir al carrer, encara que costa per la Covid-19. La gent té moltes ganes de sortir al carrer, reivindicar els nostres drets. D'aquesta Diada en sentirem parlar, perquè si tenim els polítics a primera fila de la manifestació se'n sentiran moltes, de crides.

J.A.: A la gent li costa, però estem veient que, amb independència que la gent vagi o no a la manifestació, el sentiment està íntegre. Es nota en les converses: cap de les persones que hem conegut que hagi arribat al convenciment que Espanya és un imperi acabat no ha canviat d'opinió. Ens agradaria fer foc nou per donar força en el present i esperança en el futur.

- Hi ha relleu generacional a l'ANC i Òmnium?
A.R.: A l'Assemblea és conegut que la mitjana d'edat dels socis és bastant elevada. Al secretariat de Sant Cugat tenim una mitjana de 67-68 anys. Que hi hagi joves que es vulguin integrar en una entitat amb aquesta mitjana costa molt i s'entén. Tot i això, hem de pensar que la gent gran és, precisament, qui ha sortit més als carrers fins que van convèncer els joves. No ens preocupa que no hi siguin a l'entitat perquè comptem amb ells quan arribi al moment.

J.A.: A Òmnium, des de fa uns anys, estem obsessivament interessats a fer una renovació generacional. De fet, la junta que presideixo ha incorporat persones més joves que ens han permès també diversificar les actuacions. Som una entitat sobiranista que defensa el dret a l'autodeterminació i la independència, però que també basa l'esforç en el manteniment de la llengua i la cultura catalanes, de la cohesió social del país. Per això és important que l'entitat sigui heterogènia.

- Mobilització per part de l'ANC i acció cultural per part l'Òmnium

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/155325.html

Copyright 2024 Cugat.cat

J.A.: Com a entitat, Òmnium mira de col·laborar amb entitats amb qui compartim objectius. Des de fa molts anys treballem amb l'Assemblea d'una manera, jo crec, molt profitosa per a les dues parts. Estem barrejats i no preguntem de quina entitat és cadascú.

A.R.: A més, penseu que d'entre els socis de l'Assemblea n'hi ha molts que també són socis d'Òmnium.

J.A.: I socis d'Òmnium que són socis de l'Assemblea! (riu)

- Com estan les relacions amb l'Ajuntament?
A.R.: Sincerament, molt freda. Van començar el mandat amb representants de l'Ajuntament que venien als actes de l'Assemblea. Un dia es van enfadar perquè hi havia un parlament, segons ells, una miqueta fora de lloc. És una opinió. Però des de llavors van deixar de venir i la cosa ha anat escalant. Han deixat d'estar al costat de les entitats, que trobo que és un error garrafal. Nosaltres seguirem en la nostra línia.

Quan es van resoldre els indults es va retirar la pancarta de la façana de l'ajuntament en suport als presos. Vam proposar-ne una de nova, ja que aquella l'havíem cedit nosaltres, amb un nou text. L'Ajuntament ens va reunir amb unes 10 entitats del poble. Ens va sorprendre perquè pensàvem que era una qüestió bilateral, però no vaig posar cap impediment; al contrari. A partir d'aquí vam presentar el nostre projecte amb aquest text: "Prou repressió. Independència és llibertat". Em vaig quedar astorat veient que, entre els partits independentistes i entitats que hi havia, la paraula 'independència' no era de prou consens. Això en paraules de l'alcaldessa, Mireia Ingla. Així no es va sotmetre a votació. Es va suggerir que fos el mateix Ajuntament qui fes una proposta i estem esperant des del juliol.

J.A.: Nosaltres no tenim aquesta activitat de pressió als partits d'una manera tan intensa. Recordareu que quan es va constituir el nou equip de govern, més enllà de les opinions discretes que vam fer arribar, Òmnium no es va pronunciar públicament. En el fons sabem que l'única manera d'avançar és trobar els elements compartits. I és difícil. En altres moments havia estat més fàcil, però ara és més difícil.

Demanem als partits que exerceixin el seu paper. No perquè els apretem, sinó perquè ho senten. Són expressió política d'una voluntat ciutadana que els ha portat a una representació del que els votants volen. De vegades ho trobem a faltar.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/155325.html

Copyright 2024 Cugat.cat